

வாக்குத் தவறேல்

மதிவதனி

பி.பிரகாசம்

P. Prarthana.

வாக்குத் தவறேல்

மதிவதனி

முதல் பதிப்பு: ஆகஸ்ட் 2023

எதிர் வெளியீடு,

96, நியூ ஸ்கீம் ரோடு, பொள்ளாச்சி - 642 002

தொலைபேசி: 04259 - 226012, 99425 11302

விலை: ரூ. 75

Vaakku Thavarel

Mathivathani

Copyright © Mathivathani

First Edition: August 2023

Published by

Ethir Veliyeedu, 96, New Scheme Road, Pollachi - 2

email: ethirveliyedu@gmail.com

www. ethirveliyedu.com

ISBN: 978-81-19576-00-5

Cover Design: Harisankar

Printed at Jothy Enterprises, Chennai.

All rights reserved. No part of this book may be reprinted or reproduced or utilised in any form or by any electronic, mechanical or other means, now known or hereafter invented, including Photocopying and recording, or in any information storage or retrieval system, without permission in writing from the Publisher.

சிரிப்பு... அன்பு... செல்லத் தமிழ்

சிலர் வீட்டுக்கு வரும்போது சிரிப்பும் சேர்ந்து வரும்.
மகள் மதிவதனியின் வருகையும் அப்படித்தான்.

சுவிட்சர்லாந்தில் இருந்து இந்தியா வரும்போது, எங்கள் சென்னை வீட்டுக்கும் வருவார் மதிவதனி. வரும்போது, சிரிப்பைக் கொண்டு வருவார்; அன்பைக் கொண்டு வருவார்; கூடவே இலங்கைத் தமிழையும் கொண்டு வருவார். மதிவதனி தவறாமல் கொண்டு வரும் செல்வங்கள் இவை.

வாக்குத் தவறேல் கதையிலும் இச் செல்வங்கள் இருந்தன. சிரிப்பு... அன்பு... இலங்கைத் தமிழ்!

“(குருவி) தனது சொண்டினால் சிறிய இறக்கைகளைக் கோதியது” என்ற வரியை வாசித்ததும் ஒரு புளகாங்கிதம் கிடைத்தது. புதியது கிடைத்த புளகாங்கிதம்! சொண்டு என்பது இலங்கைத் தமிழ். பொருள் - பறவையின் அலகு; மூக்கு. இலங்கைத் தமிழ் எப்போதும் எங்கள் செல்லத் தமிழ். ஒரு காலத்தில் இலங்கை வானொலியில் ஒலித்த மயில்வாகனனின் குரலையும் மறக்க முடியாது. அவர் சொன்ன அம்மாம்மா, அப்பாப்பா என்ற உறவுச் சொற்களையும் மறக்க முடியாது.

எல்லைகளுக்குள் சிக்கிய அன்பை எல்லோர்க்கும் தெரியும். எல்லைகளை உடைத்து வளரும் அன்பு சிலருக்குத்தான் கிடைக்கும்; மிகச் சிலருக்குத்தான் புரியும். செல்லம்மாளுக்கும் பூனைக்கும் இடையில் உருவான அன்பு - எல்லைகளைக் கடந்த அன்பு. செல்லம்மாள் பூனையைத் தன் பிள்ளை போலவே வளர்க்கிறார். “தனிமையில் வாழும் செல்லம்மாளுக்கு இந்தப் பூனை சீசர்தான் எல்லாம்” என்ற ஒற்றை வரியில் ததும்பி நின்ற அன்பும் மறைந்து கிடந்த தனிமையும் உருக வைத்தன. பிள்ளைகள் அடைந்த வெற்றியோடு பின்னிக் கிடக்கிறது பெற்றோரின் தனிமை.

வாசிக்க இலகுவான மொழி கதையில் இருக்கிறது. படைப்பு மொழியின் வழக்கமான கனம் இல்லை. எனவே கீழே வைக்காமல் வாக்குத் தவறேல் கதையை வாசிக்கிறோம். சாப்பிட்டுத் தூங்கி உடல் பருப்பதும்

பின்னர் சுதாரித்து எலியை வேட்டையாட ஓடுவதும் ஆகிய பூனையின் நடவடிக்கைகளை வேடிக்கையாக விவரிக்கிறார் மதிவதனி. வேடிக்கையாக எழுதுவதும் பேசுவதும் தான் எப்போதும் கடினம். மதிவதனிக்கு மிக இயல்பாய் இது முடிகிறது.

எப்போதும் ஒரு மறுபக்கம் இருக்கிறது. ஒவ்வொரு எட்டிலும் கவனம் தேவை. 'கொண்டாட்டத்தைத் தொடர்ந்து அவமதிப்பு வந்ததாக' நண்பர்கள் சிலர் சொல்லி இருக்கிறார்கள். பிள்ளையைப் போல வளர்த்த செல்லம்மாள் 'சீ! வெளியே போ!' என்று சொல்லும் நிலையும் வருகிறது. கோபமும் சலிப்பும் யதார்த்தமானவை. புரிந்து கொண்டுதான் நடையைப் போடவேண்டும்.

எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக ஒரு பாடமும் கதையில் இருக்கிறது. பாடம் நடத்துபவர்கள் ஆசிரியர்கள் அல்லர். வேறு யார்? குருவியும் மற்றொரு பூனையும்! எலி பிடித்து வந்து பிறகு என்னோடு விளையாடு என்று வேண்டும் குருவியும், செல்லப் பிராணியாக இருப்பதற்காக நம் இயல்பை மறந்துவிடக் கூடாது என்று எச்சரிக்கும் ரோமியும் சீசரின் பாதையை மாற்றுகின்றன. வாழ்க்கைப் பாடத்தைப் புரிய வைக்கும் ஆசிரியர்கள்...

மதிவதனியின் உலகம் குழந்தைகளின் உலகம். அவருடைய நாடகங்களில் (குழவிப் பூங்கா) குழந்தைகளே மையப் பாத்திரங்கள். அவருடைய கட்டுரைத் தொகுப்பு (ஒவ்வொரு குழந்தைக்கும் ஒவ்வொரு தீர்வு) குழந்தை உளவியல் சார்ந்தது. வாக்குத் தவறேல் எல்லோருக்குமானதுதான். இருப்பினும் கதையை வாசித்தது முதல் இக் கதையைக் குழந்தைகளுக்காக வடிவமைப்பது குறித்தே யோசிக்கிறேன்.

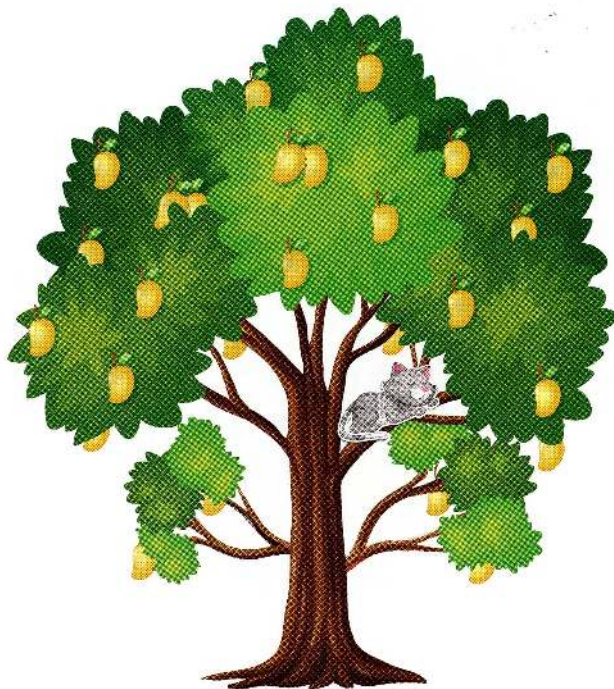
குழந்தைகளுக்காக எழுதும் மதிவதனியின் எழுத்தாற்றல் தமிழ் உலகில் முத்திரை பதிக்கும் என உறுதியாக நம்புகிறேன்.

மகளுக்கு அன்பு வாழ்த்துகள்.

ச. மாடசாமி

14.6.23

தோட்டத்தில் செழித்து வளர்ந்திருந்த மாமரத்தின் கிளையொன்றில் பஞ்சுபோன்ற தனது உடலைக் குறுக்கிக்கொண்டு படுத்திருந்தது சீசர்.

அழகான வெள்ளை நிறத்தில் பஞ்சுமெத்தை போன்ற தோற்றத்துடன் சீசர் காட்சியளித்தது. அதனுடைய இரண்டு கண்களும் நீலநிறத்தில் கோலிக்குண்டு போலவே இருக்கும். இதனால் சீசரை செல்லம்மாள் தனது பிள்ளை போலவே செல்லமாக வளர்த்து வந்தாள். அவளது வீட்டுக்கு வரும் யாரும் பூனை அழகாக இருக்கிறதே என்று சொன்னால் படபடவென திட்டித் தீர்த்துவிடுவாள் செல்லம்மாள்.

இதுவொன்றும் பூனையல்ல எனது சீசர் என்பாள். பூனைமேல் அவள் வைத்துள்ள அன்பைப் பார்த்துத் திட்டுவாங்கியவர்கள் அவளை மன்னித்துவிடுவார்கள்.

செல்லம்மானின் இரண்டு பையன்களும் வெளிநாடு சென்று ஐந்து வருடமாயிற்று. தனிமையில் வாழும் செல்லம்மாளுக்கு இந்தப் பூனை சீசர்தான் எல்லாம்.

காலையில் நடக்கப் போகும்போதும், கடைத்தெருவுக்குப் போகும்போதும், கோயிலுக்குப் போகும்போதும், உறவினர்களின் வீட்டுக்குப் போகும்போதும் சீசரும் செல்லம்மானின் கையிடுக்கில் கூடவே இருக்கும்.

பார்ப்பவர்கள் எல்லோரும்
கொடுத்துவைத்த பூனை என்றார்கள்.
சீசரும் திமிருடனேயே இருந்தது.

அது எப்போதுமே மற்றப் பூனைகளுடன் சேர்ந்து
விளையாடச் செல்லாது.

வா விளையாடுவோமென பூனை நண்பர்கள் அழைத்தாலும் எனது
வெள்ளைநிறப் பஞ்சு உடல் அழுக்கடைந்துவிடும். உங்களோடு சேர்ந்து
விளையாடினால் எனது மதிப்புக் கெட்டுவிடுமென வாதம் செய்யும் சீசர்.

சாப்பிடுவதும் தூங்குவதுமே அதனுடைய நாளார்ந்த வேலையாயிற்று.

செல்லம்மாள் நாளும் பார்த்துப்பார்த்துக் கொடுக்கும் உணவை உண்டு
உண்டு சீசர் பன்றிக்குட்டிபோலக் குண்டாகிக்கொண்டே வந்தது.

இதனால் ஆட, ஓட அசைய மனமற்று அதீதச் சோம்பேறித்தனத்துடன்
தூங்குவதே அதன் பொழுதாயிற்று.

கிழவி செல்லம்மாளுக்கு இந்த குண்டுப்பூனையை முதல்போல எங்கும் அழைத்துச் செல்ல முடியவில்லை. அதனுடைய பருத்த தோற்றத்தைப் பார்க்கும்போதெல்லாம் எரிச்சலடைந்தாள் செல்லம்மாள்.

“உன்னைத் தூக்கவும் முடியல்ல.”

“உன்னைப் பார்த்தால் பூனை மாதிரியே இல்லை.”

“ஒரு எலிகூடப் பிடிக்காது படுத்துப்படுத்துக் கிடக்கிறாய்.”

இப்படி நாளும்பொழுதும் திட்டத் தொடங்கினாள் செல்லம்மாள்.

இதனால் மனமொடிந்த சீசர் எப்போதுமே சோகத்துடன் காட்சியளித்தது.

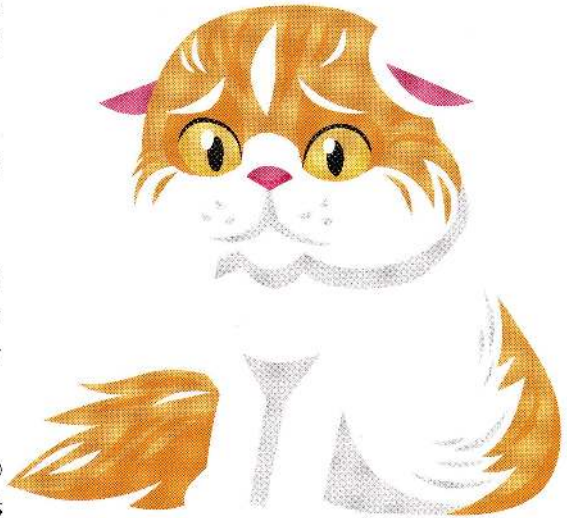
சீ... என்ன வாழ்க்கை இது?

சாப்பாட்டைத் தந்து என்னைச் செல்லமாக வளர்த்த கிழவி இப்படித் திட்டுகிறாளே!

என்ன செய்வது என்று யோசித்தது.

அந்நேரம் சீசர்... சீசர்... என்று சத்தமிட்டவாறு சிறிய குருவியொன்று மாமரத்தின் கிளையில் வந்தமர்ந்தது.

தனது சொண்டினால் சிறிய இறக்கைகளைக் கோதியது. சிறிய கண்களால்

அங்குமிங்கும் பார்த்தது.
குட்டித் தலையைக்
கவிழ்த்துக் கொண்டு
கண்களை மூடித் தூங்கத்
தொடங்கியது. இதைப்
பார்த்துக்கொண்டிருந்த
பூனை சீசர் அந்தக்
குருவியைப் பிடித்து
விளையாடினால் என்ன
என்று யோசித்தது.

மெல்ல மெல்லப்
பதுங்கிச் சென்று
ஒரே பாச்சலில் தனது
முன்னங்கால்களுக்குள்
குருவியைச் சிறைப்படுத்தியது.

கீ...ச் கீ...ச் என்று பயந்து ஒடுங்கிக் கத்தியது சின்னக்குருவி.

குருவியின் சின்னவுடல், நடுங்கியது. நீலநிறக் குண்டுக் கண்களும்,
பருத்த வெள்ளை உடலும் கொண்ட சீசர் குருவிக்கு ஏதோ விசித்திரப்
பிராணியாகவே தெரிந்தது.

குருவியின் பயத்தைப் பார்த்துப் பெருமிதம் அடைந்த சீசர் தனது
வெள்ளைநிற உடலைக் குலுக்கிக் கண்களை உருட்டிக் காட்டி மியாவ்...
மியாவ்... என்றது.

அவ்வளவுதான்... சின்னக்குருவி சிறகுகளை விரிக்க முடியாது அச்சத்துடன்
கீச்சிடவும் மறந்து கண்களை மூடி மயங்கியது.

அம்மாக்குருவி முதன்முதல் பறக்கும்போது சொல்லித்தந்த அறிவுரைகள் யாவும் இப்போது சின்னக்குருவியின் சின்னத்தலைக்குள் ஞாபகமாக வந்தன.

“எப்போதுமே எதிரியைக் கண்டு பயப்படக் கூடாது.”

“எதிரியின் இயலாமையை அறிந்துகொள்ள வேண்டும்.”

“இறுதிவரை துணிவோடு போராட வேண்டும்.”

என்ற அறிவுரைகளே அவை.

மெல்ல தனது உடலை அசைத்துப் பார்த்தது சின்னக்குருவி.

சீசர் மெல்ல கால்களைத் தளர்த்தியிருப்பது புரிந்தது. தனது சின்னத்தலையை உயர்த்திச் சீசரைப் பார்த்த சின்னக்குருவி பேசத் தொடங்கியது.

“அன்பரே நீங்கள் யாரென்று நான் அறியலாமா?”

மியாவ்... மியாவ்... என்று கத்தியபடி கண்களை உருட்டி “என்னை யாரென்று உனக்குத் தெரியவில்லையா” என்றது சீசர்.

“இந்தச் சத்தத்தைப் பூனையிடம் கேட்டிருக்கிறேன் அன்பரே...”

ஆனால் நீங்கள் யாரென்று குழப்பமாகவே உள்ளது” என்றது சின்னக்குருவி.

“நானும் பூனை இனத்தவன்தான்” என்ற சீசர் மீண்டும் மீண்டும் மியாவ் மியாவ் என்று கத்தியது.

ஆஹா... பூனை பதற்றமடைகிறதே...

ஏன், என யோசித்த சின்னக்குருவி, “நீங்கள் கத்தும்போது பூனைபோல இருந்தாலும் தோற்றத்தைப் பார்த்தால் அப்படித் தெரியவில்லையே” என்றது குருவி.

“நான் செல்லம்மாளின் செல்லப் பூனை. அவள் தரும் பாலைக் குடித்துக்குடித்து இப்படிப் பருத்துவிட்டேன். மற்றப்படி நானும் பூனை இனம்தான்” என்றது வருத்தத்துடன் சீசர்.

“நானும் பல செல்லப் பூனைகளைப் பார்த்திருக்கிறேன் ஆனால் உங்களைப்போல யாரும் இல்லையே...” என்று இழுத்தது குருவி.

“சரி நீங்கள் பூனை இனம்தான் என்று நான் நம்ப வேண்டுமென்றால் ஒரு எலியைப் பிடித்துவந்து காட்டுங்கள். மூன்று நாட்கள் டைம் தருகிறேன்.

மூன்று நாளைக்குள் எலியைப் பிடித்து வராவிட்டால் என்னைத் தொந்தரவு செய்யக் கூடாது.

அப்படி எலியை பிடித்து வந்தால் நீங்கள் விரும்பியபடி என்னை எது வேண்டுமானாலும் செய்யலாம்.

மூன்று நாட்களும் இந்தக் கிளையில் காலை முதல் மாலை வரை வந்திருப்பேன். இது சத்தியம்” என்றது சின்னக்குருவி.

செல்லம்மாவின் திட்டு, குருவியின் பேச்சு இதனால் மனம் குழம்பிய பூனை சீசர் வீராப்பாகப் “பூனை இனம்தான் நானென்று நானையே நிரூபிக்கிறேன்” என்றது.

அதற்குப் பிறகு நீதான் என் விளையாட்டுப் பொருளென ஏளனமாகச் சொல்லிக்கொண்டு மரத்தைவிட்டு மெல்லமெல்லக் கீழே இறங்கியது சீசர்.

ஐயோ சாமி தப்பினோம் என மகிழ்ந்த சின்னக்குருவி இந்தப் பூனையாவது எலியைப் பிடித்து வருவதாவது என நினைத்துக்கொண்டே சிறகடித்துப் பறந்தது.

செல்லம்மாளின் வீட்டுக்குள் வந்த சீசர் எலியைத் தேடிச் சமையலறைக்குள் சென்றது. எப்படியாவது எலி வருமென நினைத்து அடுப்பங்கரையில் காத்திருந்தது. நேரம்தான் ஓடியது, ஆனால் எலியின் அசைவேயில்லை. பசி வேறு வயிற்றைக் கிள்ளியது மியாவ்... மியாவ்... என்று கத்தியது பூனை. இருந்தாலும் நாளை குருவியிடம் எலியைக் காட்ட வேண்டுமென்ற நினைப்பில் அந்த இடத்தில் ஆடாது அசையாது படுத்திருந்தது.

“இங்கு வேறு வந்து படுக்கத் தொடங்கிட்டியா?” என்று கிழவியின் எரிச்சலடைந்த குரலைக் கேட்டுக் கண்வழித்த சீசர் நன்றாகத் தூங்கிவிட்டதை உணர்ந்தது. கிழவியைப் பார்த்து மியாவ் என வருத்தத்துடன் கத்திக்கொண்டே வெளியே ஓடியது.

முதலில் சாப்பிடுவோம், பிறகு யோசிப்போமென நினைத்துக்கொண்டே வயிறு முட்டச் சாப்பிட்ட சீசர் மீண்டும் எலியைத் தேடத் தொடங்கியது. ஆனால் கால்கள் வலித்தன; உடல் சோர்வடைந்து சீசருக்கு மீண்டும் தூக்கமே வந்தது.

அதிகாலையில் மரத்தின் கிளையில் வந்தமர்ந்த சின்னக்குருவி மாலையாகியும் பூனை சீசர் வரவில்லை என்றவுடன் அதற்குப் புரிந்துவிட்டது.

மகிழ்ச்சியுடன் பாட்டுப்பாடிப் பறந்து சென்றது குருவி.

இன்று இரண்டாவது நாள்.

எப்படியாவது எலியைப் பிடிக்க வேண்டுமென நினைத்த சீசர் வீடு முழுவதும் தாறுமாறாக ஓடியது. பொருட்களை உடைத்தது. மியாவ்... மியாவ்... என்று கத்தியலைந்தது.

இந்தப் பூனைக்குப் பைத்தியம் பிடித்துவிட்டதா என நினைத்த செல்லம்மாள் சீ... வெளியே போவென்று விரட்டியடித்தாள்.

தப்பினோம் பிழைத்தொமென வெளியே ஓடிவந்த சீசர் பெரும் கவலையடைந்தது. ஒரு எலியைப் பிடிக்க முடியவில்லையே என மனம் வருந்தியது.

அந்த வழியாக வந்த பூனை ரோமி “என்ன நண்பா இவ்வளவு சோகம்? ஏதேனும் உதவி தேவைப்பட்டால் சொல்” எனக் குரலைத் தாழ்த்திக் கேட்டது.

யாரிடமாவது தனது நிலையைச் சொல்லி அழுவேண்டுமென நினைத்த சீசர் தலையைக் குனிந்துகொண்டே நடந்தவற்றை ஒன்றும் விடாது சொல்லி முடித்தது.

பூனை ரோமி சீசரின் நிலையைக் கண்டு இரங்கியது. “நண்பா எம்மை மனிதர்கள் செல்லப் பிராணியாக வளர்க்கிறார்கள். அதற்காக நமது தொழிலை மறந்துவிடக் கூடாது. எம்மை அன்பாக வளர்க்கும் அவர்களுக்கு முடிந்தளவு தொல்லை கொடுக்காது எம்மால் இயன்ற நன்றிக்கடனைச் செய்ய வேண்டும்.

வீட்டில் தொல்லைதரும் எலிகளைப் பிடித்து அழிப்பது நமது தொழில்.

அதை மறந்து வளர்ப்பவர்களுக்குச் சமையாக இருக்கக் கூடாது.

நீ எங்களுடன் ஓடி ஆடி விளையாடியிருந்தால் இதையெல்லாம் கற்றிருப்பாய். இப்படிக் குண்டாகி இருக்கவும் மாட்டாய்” என்றது பூனை ரோமி.

“உண்மைதான் நண்பா!

சின்னக்குருவி எவ்வளவு சுறுசுறுப்பாக இருக்கிறது. தனது உணவைத் தானே தேடி உண்கிறது.

இப்போது அறிவு வந்தது நண்பா.

இனிமேல் நானும் உங்களில் ஒருவன்” என்ற சீசர் ரோமியின் பின்னே தன்னை மறந்து ஓடியது.

இரண்டாவது நாளும் சீசருக்காகக் காத்திருந்தது சின்னக்குருவி.

மாலையாகியும் சீசர் வரவில்லை.

மூன்றாவது நாள் அதிகாலையில் மாமரக் கிளையில் சீசர் குருவிக்காகக் காத்திருந்தது. தூரத்தில் பறந்துவரும்போதே சின்னக்குருவி சீசரைக் கண்டுவிட்டது.

“அடக் கடவுளே!

எலியைப் பிடித்து விட்டதா?

இவ்வளவுதான் என் வாழ்வா?”

என்று புலம்பியவாறு திரும்பிப் போய்விடுவோமா என்று யோசித்தது.

ஆனால் அம்மாக் குருவி சொல்லித் தந்த 'வாக்குத் தவறேல்' என்ற வார்த்தை மட்டும் குட்டித்தலைக்குள் இருந்தது.

மிக வேகமாகச் சீசரை நோக்கிப் பறந்துவந்த குருவி "வணக்கம் அன்பரே! எலியைப் பிடித்துவிட்டீர்களா? ரொம்ப மகிழ்ச்சி.

உங்கள் விருப்பப்படி எது வேண்டுமானாலும் என்னைச் செய்யுங்கள்" என்றது.

"சின்னக் குருவியாரே....!"

என்னால் இதுவரை ஒரு எலியையும் பிடிக்க முடியவில்லை. ஆனால் உணவை மறந்து, தூக்கம் மறந்து எலியைப் பிடிக்கவேண்டுமென அங்கும் இங்கும் அலைந்தேன். அப்போது புரிந்தது ஓடியாடி வேலைசெய்வது, சுறுசுறுப்பாக இருப்பது, நண்பர்களுடன் விளையாடுவது எல்லாம் எவ்வளவு மகிழ்ச்சியென.

அதைப் புரியவைத்த உனக்கு நன்றி சொல்லவே காத்திருந்தேன்."

மியாவ்... மியாவ்... எனக் கத்தியவாறு பாய்ந்து குதித்தோடியது சீசர்.

மகிழ்ச்சியுடன் இறக்கைகளை அடித்து அடித்து உயரப் பறந்தது சின்னக்குருவி.

விலை ₹75

பிழை இலக்கியம்

ISBN 978-81-19576-00-5

9 788119 576005

www.ethirveliyedu.com